

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5C/99/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8211200787
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zdenka Saraková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2013:8211200787.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov samosudkyňou Mgr. Zdenkou Sarakovou v právnej veci žalobcu Slovak Telekom, a.s., so sídlom Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, IČO: 35 763 449, zastúpeného JUDr. Oliverom Balážom, advokátom so sídlom Zámocká č. 10, 811 01 Bratislava proti žalovanému Y. Q., W.. XX.X.XXXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Advokátska kancelária Nám. SNP 7, 091 01 Stropkov, o zaplatenie 688,70 eur s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 356,76 eur a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 180,07 eur od 28.1.2010 do zaplatenia a 9% ročne zo sumy 176,69 eur od 28.1.2010 do zaplatenia do troch dní po právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

O trovách vedľajšieho účastníka bude rozhodnuté do 30 dní po právoplatnosti rozsudku,

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou, ktorú podal na tunajšom súde dňa 11.2.2011 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 688,70 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 28.1.2010 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Žalobu odôvodňoval tým, že žalobca je podnikateľom a univerzálnym nástupcom spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s., ktorá bola v dôsledku zlíčenia zrušená bez likvidácie a ku dňu zlíčenia zanikla a žalobca vstúpil do všetkých práv a povinností zaniknutej spoločnosti, vrátane zmluvných vzťahov z každej zmluvy o pripojení uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Tvrdil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o pripojení č. 3033262 s dodatkom k zmluve č. 3033262. Ďalej tvrdil, že využívaním služieb verejnej mobilnej rádiatelefónnej siete žalovaným vznikla žalobcovi celková pohľadávka v sume 688,70 eur ako nezaplatené poplatky za hovorné, mesačné poplatky a nárok na zmluvnú pokutu v zmysle dodatku. Poukazoval na to, že žalovanému bol zaslaný pokus o zmier s rozpisom neuhradených faktúr. Žalovaný na písomný pokus o zmier nereagoval a dlžnú sumu neuhradil.

Súd rozhodol vo veci platobným rozkazom č.k. 4Ro/20/2011-38 zo dňa 2.3.2011, ktorý bol následne z dôvodu, že ho nebolo možné doručiť žalovanému do vlastných rúk zrušený uznesením tunajšieho súdu č.k. 4Ro/20/2011-42 zo dňa 13.4.2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 7.3.2011 (§ 173 ods. 1, 2 O.s.p.).

Dňa 13.7.2011 bolo súdu doručené podanie Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného podľa ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p..

Oznámenie o vstupe do konania vedľajšieho účastníka bolo doručované zástupcovi žalobcu a žalovanému.

Na námietku žalobcu o neprípustnosti vedľajšieho účastníctva súd uznesením č.k. 5C/99/2011-63 zo dňa 29.12.2011 rozhodol, že vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného do konania prípúšťa. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 31.3.2012.

Dňa 3.11.2011 žalobca doručil súdu písomné podanie s tým, že dopĺňa popis skutkového deja a cenu mobilného telefónu, teda že dopĺňa žalobu zo dňa 2.2.2011. V tomto svojom podaní tvrdí, že medzi žalobcom a žalovaným bola dňa 27.10.2008 uzavretá zmluva o pripojení č. XXXXXXXX, ku ktorej bol v ten istý deň uzavretý dodatok, na základe ktorého si žalovaný dohodol balík služieb „Relax 100“, ktorý obsahoval aj mobilný telefón značky Sony Ericsson K770i black. Dodatkom „Relax 100“ sa žalovaný okrem iného zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov a počas nich si riadne a včas plniť zmluvné povinnosti. Pre prípad porušenia zmluvných povinností s následkom odstúpenia od zmluvy bola v dodatku dojednaná zmluvná pokuta vo výške 10 000.- Sk (331,94 eur). Poukazoval na to, že záväzkové vzťahy sa spravujú Občianskym zákonníkom okrem práv a povinností výslovne upravených zákonom č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách a že žalovaný prevzal ako neoddeliteľnú súčasť zmluvy Všeobecné podmienky poskytovania služieb verejnej mobilnej telefónnej siete spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. a cenník služieb, s ktorými sa oboznámil pri uzatváraní zmluvy a dodatku a ktoré sa zaviazal dodržiavať. Ďalej poukazoval na to, že žalovaný už od prvého fakturačného obdobia si vôbec neplnil svoje zmluvne dohodnuté povinnosti, neuhradil žiadnu žalobcom vystavenú faktúru za poskytnuté služby a že dňa 11.1.2009 bola prevádzka jeho SIM karty obmedzená na núdzové volania a prijímanie hovorov a následne 13.3.2009 po márnom uplynutí dodatočne poskytnutej lehoty na zaplatenie dlžnej čiastky odstúpil žalobca od zmluvy a dňa 8.1.2010 vyúčtoval žalovanému zmluvnú pokutu. Ďalej tvrdí, že žalovaný uzatvoril zmluvu o pripojení a dohodol si balík služieb s využitím možnosti získania mobilného telefónu za 1.- Sk, pričom jeho reálna cena bola 5 690.- Sk. Cena poskytovaných služieb pre zvolené služby predpokladala mesačný objem služieb za 599.- Sk/mesiac na obdobie 24 mesiacov. Celkom bola zabezpečovaná pohľadávka v sume 20 066.- Sk. Napriek dohodnutej dobe, počas ktorej sa žalovaný zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu a plniť si riadne a včas svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy, nezaplatil ani jednu faktúru za poskytnuté služby, čo podľa žalobcu naznačuje, že žalovaný od počiatku nemal úmysel za dojednané služby platiť, ale mal záujem iba získať mobilný telefón a využiť služby po dobu ich povinného poskytovania zo strany žalobcu. Ďalej poukazuje na účel zmluvnej pokuty spočívajúci v hrozbe citeľnou majetkovou sankciou voči dlžníkovi pre prípad, že nespĺní svoju povinnosť z hlavného záväzkového vzťahu a taktiež v zabezpečení veriteľa proti prípadnej ujme, ktorá by mu nespĺnením hlavného záväzku mohla vzniknúť. To by bolo ťažko splniteľné iba symbolickou hrozbou, ktorá nemotivuje dlžníka dostatočne k tomu, aby bral na seba iba také záväzky, ktoré po zvážení všetkých okolností môže s vysokou pravdepodobnosťou splniť. Zároveň má aj sankčný charakter, pretože účastníka, ktorý poruší zmluvné povinnosti postihuje nepriaznivým následkom v podobe vzniku ďalšej povinnosti zaplatiť peňažnú čiastku v dojednanej výške. Výška zmluvnej pokuty je zásadne vecou vzájomnej dohody strán. Žalovaný mal možnosť voľby a oboznámil sa s podmienkami ako aj následkami, vyplývajúcimi z prípadného porušenia zmluvných podmienok pred uzavretím zmluvy. Žalobca nepovažuje zmluvnú pokutu za neprimerane vysokú sankciu (§ 53 ods. 4 písm. k) OZ) vzhľadom na zabezpečované záväzky. Navrhoval žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

Vedľajší účastník sa k žalobe vyjadril písomným podaním zo dňa 2.11.2012, ktoré bolo súdu doručené 2.11.2012, v ktorom uvádza, že do konania vstúpil ako vedľajší účastník na strane žalovaného len čo sa týka samostatného nároku žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty a že nenamieta samostatne uplatnený nárok žalobcu vo výške 356,76 eur s prísl. za poskytnuté elektronické komunikačné služby. Nezistil porušenie spotrebiteľských práv pri uplatnenom nároku žalobcu na zaplatenie elektronických komunikačných služieb, preto v tejto časti žaloby o tomto samostatnom nároku nemá záujem vystupovať ani pôsobiť na podporu žalovaného. Poukazuje, pokiaľ ide o uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, na ustanovenie § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka a 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka a zmluvnú pokutu považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku a ako takú za neplatnú s odôvodnením, že žalovaný by mal povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu

v rovnakej a nezmenenej výške za akékoľvek porušenie svojich povinností v zmysle zmluvného vzťahu so žalobcom. Takáto zmluvná pokuta má nežiaduci rozmer, je neobhájiteľná a neprimerane ukracuje spotrebiteľa. Za podstatné a rozhodujúce je potrebné považovať to, že ním napádaná zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Odvoláva sa zároveň na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove o neprijateľnosti zmluvnej pokuty v dodatkoch k zmluvám o pripojení a to konkrétne rozsudok č.k. 16Co/31/2012-42 zo dňa 15.3.2012, 16Co/32/2012-46 zo dňa 15.3.2012, 3Co/26/2012 zo dňa 23.5.2012 a 7Co/36/2012 zo dňa 21.6.2012. Vzhľadom k uvedeným právoplatným rozsudkom žalobca s poukazom na § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka je povinný podľa vedľajšieho účastníka zdržať sa používania nekalej podmienky z dôvodu jej neprijateľnosti v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi, pretože citované právoplatné rozsudky predstavujú pre žalobcu zákonnú prekážku uplatňovať nárok z neprijateľnej zmluvnej podmienky a zároveň zákonnú prekážku pre súd priznať žalobcovi plnenie z takejto absolútne neplatnej zmluvnej podmienky. Zároveň poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.4.2012 vo veci sp. zn. 6Co/91/2011, v ktorom podľa vedľajšieho účastníka súd vyslovil zásadné právne stanovisko, že ak si dodávateľ v inštančnom postupe používania problémovej klauzuly neobháji, je povinný bez ďalšieho zdržať sa jej ďalšieho (opakovaného, súvislého) používania vrátane uplatňovania plnení z takejto klauzuly. Takýto zákaz podľa vedľajšieho účastníka explicitne vyplýva z ustanovenia § 53a Občianskeho zákonníka, nie je pritom významné, či iný súd by v rámci súdnej kontroly bol k dodávateľovi zhovievavejší alebo dokonca by priznal plnenie z takejto podmienky. Pri neexistencii databázy vyhlásených neprijateľných podmienok sa môže bežne stať, že iný súd plnenie pre zmenu prizná. Každopádne však ide o protiprávny stav, za ktorý je zodpovedný dodávateľ, ktorý na súdoch sústavne (porov. čl. 7 smernice 93/13/EHS) plnenia z judikovaných neprijateľných zmluvných podmienok uplatňuje a doslova v nie dobrej viere „skúša“, ktorý súd mu plnenie prizná. Navrhoval, aby žalovaný bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi 356,76 eur so zákonným úrokom z omeškania do 15 dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti navrhoval žalobu zamietnuť. O trovách konania navrhoval rozhodnúť tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a zaviazat žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v celom rozsahu, pričom vychádzať pri vyčíslení odmeny za poskytnutie právnych služieb z tarifnej hodnoty veci 331,94 eur (zmluvná pokuta).

S účinnosťou ku dňu 1.7.2010 došlo k zrušeniu spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. so sídlom Vajnorská 100/A, 831 03 Bratislava, IČO: 35 705 019 zapísané v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel Sa, vložka č. 1238/B bez likvidácie a k jej zlúčeniu so spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. so sídlom Karadžičova 10, 825 13 Bratislava, IČO: 35 763 469, ktorá sa stala univerzálnym právnym nástupcom zanikajúcej spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. a s účinnosťou ku dňu 1.7.2010 prebrala celé jej imanie, všetky práva a povinnosti, záväzky a pohľadávky. Vzhľadom na uvedené je právnym nástupcom obchodnej spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s., ktorý prebral celé jej imanie, všetky práva a povinnosti, záväzky a pohľadávky obchodná spoločnosť Slovak Telekom, a.s. (ďalej len žalobca).

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. v znení účinnom od 1.1.2013 ak v priebehu konania dosiahne predmet sporu sumu 1000,--eur od tej doby ide o drobný spor.

Podľa § 115a ods. 2 O.s.p. v znení účinnom od 1.1.2013 pojednávanie nie potrebné nariaďovať ani v drobnom spore.

Pretože predmetom konania ku dňu rozhodovania nedosiahol sumu 1 000.- eur, súd konal v tejto veci od 1.1.2013 ako o drobnom spore bez nariadenia pojednávania.

Súd v tejto právnej veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom zmluvy o pripojení a jej dodatku, s obsahom faktúr, ktorými vyúčtoval žalobca cenu poskytnutých telekomunikačných služieb žalovanému, zaplatenie ktorej je predmetom tohto konania a zmluvnú pokutu, s obsahom podania žalobcu označeného ako pokus o zmier - predsporová výzva zo dňa 27.2.2009, s obsahom všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. a zistil tento skutkový stav:

Zo zmluvy o pripojení č. XXXXXXXX zo dňa 27.10.2008 súd zistil, že dňa 27.10.2008 ešte právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli zmluvu o pripojení podľa ustanovenia § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, predmetom ktorej bolo poskytovanie verejnej telefónnej služby

GSM s programom služieb „Relax 100“ právnym predchodcom žalobcu žalovanému a dňa 27.10.2008 bol uzatvorený k tejto zmluve dodatok o pripojení, predmetom ktorého bola aktivácia programu služieb dohodnutého v zmluve a dodatku „Relax 100“ a záväzok žalobcu zabezpečiť žalovanému predaj zľavneného mobilného telefónu a to typ Sony Ericsson K770i black za maximálnu kúpnu cenu 1.- Sk vrátane DPH. V tomto dodatku sa žalovaný zaviazal riadne a včas platiť cenu služieb žalobcovi a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so zmluvou o pripojení, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti T-Mobile, a.s. (bod 1 písm. b/ dodatku). Zároveň sa žalovaný zaviazal po dobu viazanosti v trvaní 24 mesiacov nepožiadat' o vypojenie SIM karty z prevádzky a že sa nedopusť takého konania, ani neumožniť také konanie, na základe ktorého by žalobcovi vzniklo právo zrušiť zmluvu o pripojení odstúpením od nej alebo právo vypovedať zmluvu o pripojení z dôvodov porušenia povinnosti zo strany žalovaného (bod 2 dodatku).

V bode 4 si účastníci dohodli, že v prípade porušenia zmluvných povinností zo strany žalovaného (najmä hociktorej povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b) alebo v bode 2 alebo v bode 3 tohto dodatku alebo v článku 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v článku 5. bod 5.2 písm. a) - c) Všeobecných podmienok) a následného vypojenia SIM karty zo strany žalobcu je účastník povinný uhradiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 10 000.- Sk (331,94 eur).

Žalobca vyúčtoval žalovanému cenu poskytnutých služieb faktúrou č. 7809593550 zo dňa 8.11.2008 splatnou 27.11.2008 vo výške 1561,50 Sk (51,83 eur), faktúrou č. 7810501350 zo dňa 8.12.2008, splatnou 27.12.2008 sumou 3863,50 Sk (128,24 eur), faktúrou č. 7900117217 zo dňa 8.1.2009, splatnou 27.1.2009 sumou 5002,72 Sk (166,10 eur), č. 7901120287 zo dňa 8.2.2009, splatnou 27.2.2009 sumou 10,63 eur, celkom vo výške 10 748.- Sk (356,77 eur). Tvrdil, že žalovaný neuhradil ani jednu faktúru a že už od začiatku uzavretia zmluvy a poskytovania služieb neplatil za poskytnuté služby.

Predmetom konania je nárok žalobcu vyplývajúci zo zmluvy o pripojení uzavretej s fyzickou osobou, nepodnikateľom, pričom zmluva o pripojení nie je upraveným typom zmluvy v Obchodnom, ani Občianskom zákonníku, upravená bola v čase jej uzavretia v osobitnom zákone č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, v súčasnosti je to zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, svojim charakterom však ide o zmluvu spotrebiteľskú. Z obsahu medzi účastníkmi uzavretého dodatku k zmluve o pripojení je zrejmé, že je v ňom obsiahnutá okrem iného kúpna zmluva, ktorej predmetom boli podmienky predaja mobilného telefónu spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a.s. žalovanému a dohoda o zmluvnej pokute, preto súd pri posúdení právneho vzťahu medzi účastníkmi založeného zmluvou o pripojení a jej dodatku vychádzal z ich obsahu, z ustanovení osobitného zákona o elektronických komunikáciách účinného v čase uzavretia zmluvy a v ostatnom z príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, keďže medzi účastníkmi, ako už bolo uvedené, išlo o spotrebiteľský občianskoprávny vzťah.

Podľa § 43 zákona ods. 1, 2, 3 č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách účinného v čase uzavretia zmluvy zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu. Zmluva o pripojení zaniká a) uplynutím času, na ktorý bola uzavretá, b) dohodou účastníkov zmluvy, c) odstúpením od zmluvy, d) výpoveďou, e) ak tak ustanovuje osobitný predpis.

Podľa § 153 ods. 1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Vykonaným dokazovaním súd mal za preukázané, že medzi účastníkmi bola uzavretá podľa ustanovenia § 43 a násl. citovaného zákona zmluva o pripojení. Žalovaný si nesplnil svoj záväzok vyplývajúci z tejto zmluvy podľa tejto zmluvy a dodatku, v ktorých sa zaviazal zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom po dobu 24 mesiacov a počas tejto doby riadne a včas plniť svoje zmluvné povinnosti. Bolo preukázané, že žalovaný si nesplnil svoju povinnosť zaplatiť cenu poskytnutých telekomunikačných služieb, pričom žalobca si túto povinnosť podľa zmluvy riadne splnil za celé obdobie, počas ktorého bola

vyúčtovaná žalovaného cena poskytnutých telekomunikačných služieb. Žalobca nárok na zaplatenie ceny poskytnutých telekomunikačných služieb, tak ako zhodne konštatoval aj vedľajší účastník na strane žalovaného, 356,76 eur preukázal a v tejto časti bolo žalobe vyhovené.

Podľa § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úroku z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.1.2009 výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2008 výška úrokov z omeškania je dvojnásobok diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Žalovaný tým, že nesplnil riadne a včas svoj záväzok zaplatiť cenu poskytnutých telekomunikačných služieb a elektronických služieb, ocitol sa v omeškaní so splnením tejto povinnosti a to odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti faktúr. Žalobca sa domáhal zaplatenia úroku z omeškania až od 28.1.2010, teda až neskôr, než uplynuli lehoty splatnosti faktúr a uplatňuje si úrok z omeškania v sadzbe aká platila ku dňu 28.1.2010, odkedy si uplatňuje úrok z omeškania, čo však je v rozpore s ustanovením § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., či už v znení účinnom do 31.12.2008 alebo od 1.1.2009, pretože výška úrokov z omeškania sa určuje podľa úrokovej sadzby platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, určenej do 31.12.2008 ako dvojnásobok základnej sadzby NBS a od 1.1.2009 vo výške rovnajúcej sa úrokovej sadzbe ECB zvýšenej o osem percentuálnych bodov. Faktúra na sumu 51,80 eur bola splatná 27.11.2008, faktúra na sumu 128,20 eur bola splatná 27.12.2008. V tom čase bola základná úroková sadzba NBS 2,5% a dvojnásobok je tak 5%. Faktúra na sumu 166,10 eur 27.1.2009 a faktúra na sumu 10,60 eur dňa 27.2.2009 a v tom čase bola základná úroková sadzba ECB 2,50 % po zvýšení o 8% bodov úrok z omeškania v tom čase predstavoval sadzbu 10,50 %.

Nasledujúci deň po splatnosti týchto faktúr sa dostával žalovaný do omeškania s úhradou súm vo výške podľa týchto faktúr. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania až odo dňa 28.1.2010 a keďže sadzba z úroku z omeškania neprevyšuje u faktúr splatných v roku 2009 sadzbu úroku z omeškania platnú k prvému dňu omeškania s úhradou týchto faktúr, súm podľa týchto faktúr, s ktorými bol žalovaný v omeškaní a súd je viazaný návrhom, priznal žalobcovi úrok z omeškania až odo dňa 28.1.2010 u faktúr splatných v roku 2009, teda podľa žaloby a v sadzbe uplatňovanej žalobcom.

U faktúr splatných v roku 2008 priznal súd úrok z omeškania taktiež od dátumu požadovaného žalobcom, ale v sadzbe platnej k prvému dňu omeškania s úhradou týchto faktúr t.j. v sadzbe 5 % ročne a v prevyšujúcej časti, t.j. v časti prevyšujúcej úrok z omeškania u faktúr splatných v roku 2008 nad sadzbu 5% ročne žalobu zamietol.

Pokiaľ ide o žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, je potrebné uviesť, že podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Podľa § 52 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy,

ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2,3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými má spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.1.2008 za neprijateľné zmluvné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné zmluvné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Predmetný právny vzťah súd posudzoval ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ustanovení § 52 a násl. Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ. Nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vyvodzuje žalobca zo zmluvy o pripojení a jej dodatku, ktorá ako formulárová zmluva je uzatváraná vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy a teda aj dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje a preto sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie. Toto dojednanie nemožno považovať za individuálne dojednané, pretože sa nedá dôvodne predpokladať, že by žalobca ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne vyjednával, pretože zmluvné pokuty sú dojednávané za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách v rovnakej výške a žalobca mení len výšku zmluvnej pokuty v závislosti od dohodnutého účastníckeho programu, nie je možné teda súhlasiť s tvrdením žalobcu, že ide o individuálne dojednané zmluvné podmienky, pokiaľ ide o výšku zmluvnej pokuty.

Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednania, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Navyiac od 1.1.2008 platí ustanovenie § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, podľa ktorého za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku. Aj keď sa dá súhlasiť s tvrdením žalobcu, že výška zmluvnej pokuty je v zásade vecou zmluvných strán, avšak nemôže byť v rozpore so zásadou zakotvenou v ustanovení § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vychádzajúc z tohto ustanovenia výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. V článku upravujúcom zmluvnú pokutu je iba demonštratívny výpočet porušenia povinností, s ktorým sa spája sankcia spočívajúca v zaplatení zmluvnej pokuty, čo nepochybne vyplýva z použitého slova „najmä“. Takéto dojednanie postihujúce rôzne porušenia povinností je neakceptovateľné, nie každé porušenie povinností je rovnakej intenzity a významu. Paušálne dojednanie zmluvnej pokuty predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko výrazne znevýhodňuje spotrebiteľa a dodávateľovi umožňuje pri akomkoľvek i menej významom porušení povinností uplatniť si voči spotrebiteľovi zmluvnú pokutu v plnej výške, pričom na druhej strane žalobca nie je sankcionovaný žiadnou zmluvnou pokutou pre prípad porušenia jeho povinností.

Súd sa stotožňuje s tvrdením vedľajšieho účastníka o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorá upravuje zmluvnú pokutu v zmluve o pripojení uzavretej medzi účastníkmi konania. Ide o zmluvnú pokutu nevyváženú, spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v

neprospech spotrebiteľa a je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Dohoda o zmluvnej pokute nespĺňa ani náležitosti určitosti ako základnej podmienky pre platnosť právneho úkonu vyjadrenej v ustanovení § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Na základe uvedeného súd žalobu v časti, v ktorej sa domáhal žalobca zaplata zmluvnej pokuty s príslušenstvom zo zmluvnej pokuty žalobu zamietol.

O trovách konania účastníkov súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s ustanovením § 151 ods. 1 O.s.p. Účastníci mali v konaní pomerný úspech, pričom úspech žalovaného a žalobcu bol približne v rovnakom rozsahu a preto súd vyslovil, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

O trovách vedľajšieho účastníka bude rozhodnuté do 30 dní po právoplatnosti rozsudku (§ 151 ods. 3 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia účastníkom na Okresnom súde Bardejov.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav vecí, pretože nevykonan navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu, zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (§ 251 O.s.p.).